

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail:
C.N.C.D.@C.N.C.D..org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 167
din 19.03.2009**

Dosar nr.: 700/2008

Petiția nr.: 13153 din 07.04.2008

Petent: B P

Reclamat: B D , S T , B V

Obiect: acte de hărțuire pe criteriul convingerilor în relațiile de serviciu

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petenților

I.1.1. B P

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. B D , director executiv, S T , director executiv adjunct, B V , contabil, cu domiciliul de corespondență la Oficiul Județean de Consultanță Agricolă Mehedinți,

II. Obiectul sesizării

2.1. Sesizarea, astfel cum este formulată, vizează acte de hărțuire pe baza convingerilor, abuzuri exercitate împotriva petentului de conducerea Oficiului Județean de Consultanță Agricolă Mehedinți, în relațiile de serviciu, în efectuarea de controale, de cercetări disciplinare, de sancționare, acordarea drepturilor salariale, precum și crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare și ofensatoare.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Petentul arată că a contestat în fața instanțelor de judecată calificativele primite iar în anii 2005-2008 i-au fost întocmite 14 referate și a primit 11 decizii, astfel încât din cauza relelor tratamente și a agresiunilor psihice și fizice a ajuns în nenumărate rânduri la spital.

3.2. Reclamații nu au plătit ordinele sale de deplasare, nu au răspuns la solicitările scrise, au refuzat eliberarea de adeverințe de salariat și salariu, au refuzat să primească concediile medicale, au pus absențe nemotivate în condica de prezență, s-au declarat recursuri în justiție doar în cazul acțiunilor promovate de petent, și au fost modificate acte interne.

3.3. De asemenea, petentul arată că reclamații au influențat comisiile de disciplină și au menționat situațiile de incompatibilitate existente la nivelul comisiilor. Reclamații au exercitat presiuni, amenințări și acte de violență. Au încălcat dreptul de petiționare al petentului, dreptul la un tratament egal în fața justiției, au refuzat acordarea unor drepturi și facilități, au creat o atmosfera de intimidare, umilitoare, ofensatoare împotriva celor care nu au convingeri politice.

3.4. În opinia petentului, întregul cumul de împrejurări invocate este datorat refuzului acestuia de a se înscrie în Partidul Național Liberal, al căror lideri județeni sunt reclamații.

3.5. Petentul consideră că reclamații au săvârșit împotriva sa un comportament activ sau pasiv care, prin efectele pe care le-au generat, l-au defavorizat nejustificat și l-au supus unui tratament injust și degradant, și au săvârșit acte de hărțuire împotriva sa.

IV. Procedura de citare

4.1. Urmare sesizării înregistrate sub nr. 13153 din 14.10.2008, Colegiul Director a solicitat punctul de vedere al reclamațiilor cu privire la obiectul plângerii. Prin adresa cu nr. 14480 din 13.11.2008 a fost solicitat punctul de vedere al directorului executiv, dl. B D . Prin adresa cu nr. 14481 din 13.11.2008 a fost solicitat punctul de vedere al directorului executiv adjunct, dl. S T . Prin adresa cu nr. 14482 din 13.11.2008 a fost solicitat punctul de vedere al dlui. B V , contabil.

4.2. Reclamații au comunicat Colegiului Director punct de vedere înregistrat cu nr. 1573 din 09.12.2008.

4.3. Prin petiția înregistrată la C.N.C.D., petentul a depus la dosar un set de documente, însumând 273 file (copii xerox înscrise).

4.4. Petentul a depus completări și înscrise înregistrate cu nr. 15990 din 16.12.2008 și nr. 42 din 05.01.2009.

4.9. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4.10. Prin adresa nr. 432 din 13.01.2009 a fost citat petentul. Odată cu citația au fost comunicat petentului raspunsul formulat de reclamați.

Prin adresa cu nr. 434 din 13.01.2009 a fost citat dl. B D . Prin adresa cu nr. 431 din 13.01.2009 a fost citat dl. S T . Prin adresa înregistrată cu nr. 433 din 13.01.2009 a fost citat dl. B V . Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 10.02.2009.

4.11. La termen s-au prezentat reclamații. Reclamații au susținut propriile apărări în raport de obiectul petiției și au depus înscrisuri însumând 14 file.

Potentul a lipsit. Prin adresa înregistrată cu nr. 1500 din 09.02.2009 petentul a comunicat punct de vedere scris. Potentul a transmis, de asemenea, înscrisuri însumând 121 de file.

4.12. În temeiul art. 20 alin.1 din O.G. nr. 137/2000, republicată și art. 22 din procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în Monitorul Oficial nr. 348 din 6 mai 2008, având în vedere petiția, astfel cum este formulată, Colegiul a invocat excepția tardivității plângerii, sub aspectul faptelor săvârșite în anii 2005-2006.

4.13. Prin adresa cu nr. 1805 din 13.02.2009 excepția tardivității a fost comunicată în scris petentului. Având în vedere prevederile art. 68 alin.2 din procedura de soluționare a petițiilor, și faptul că au fost comunicate înscrisuri însumând 121 de file într-un singur exemplar, petentul a fost înștiințat să transmită un exemplar din înscrisuri părților reclamate. De asemenea, în raport cu excepția și fondul plângerii s-a pus în vedere petentului să depună apărări și concluzii scrise până la data de 06.03.2009.

4.14. Prin adresa cu nr. 1806 din 13.02.2008 excepția tardivității a fost pusă în discuția părților reclamate pentru a-și formula apărări. Totodată, în temeiul art. 68 alin.2 din procedura de soluționare a petițiilor, s-a pus în vederea reclamaților să pună la dispoziția petentului, copie după înscrisurile depuse la termenul de audieri (înscrisuri depuse într-un singur exemplar). Reclamaților li s-a comunicat posibilitatea de a depune concluzii scrise până la data de 06.03.2009.

4.15. Prin adresa cu nr. 2767 și nr. 2772 din 09.03.2009 petentul a comunicat precizări scrise și apărări. Prin adresa cu nr. 2869 din 10.03.2009 reclamații au comunicat precizări scrise.

V. Susținerile părților

Susținerile petentului

5.1.1. Prin plângerea inițială și completările ulterioare petentul arată că după numirea din 08.08.2005 a reclamatului B D în funcția de director executiv, la data de 16.09.2005 a primit din partea acestuia o adeziune la Partidul Național Liberal pentru a o semna. Potentul arată că a refuzat politicos, spunând că nu face politică, însă în acel moment reclamatul i-a precizat că va regreta refuzul, a precizat că nu mai are nevoie de serviciile sale și să își găsească de lucru, altfel îl va muta. În aceeași zi a fost emisă decizia nr. 52 din 16.09.2005 prin care s-au preluat atribuțiile petentului de către o altă persoană.

Prin decizia nr. 55/26.09.2005 în colaborare cu reclamatul S T petentul a fost revocat din funcția de coordonator al activității de înregistrare în Registrul fermelor. Prin decizia nr. 56/28.09.2005 petentul arată că a fost mutat la Breznița Ocol. Petentul arată că reclamatul S T a tăiat peste semnăturile sale în condica de prezență a scris „nemotivat pe 30.09.2005” amenințând că este absent. Petentul arată că a fost amenințat de cei doi reclamați și au cerut secretarei să nu înregistreze nici un document al acestuia. Ca atare documentele petentului nu sunt înregistrate iar cei doi reclamați îl obligă pe reclamatul B V să facă referat la comisia de disciplină. Petentul arată că ulterior cererii sale cu nr. 90229 din 17.06.2006 face cunoscute abuzurile, cei doi directori reclamați l-au stresat, terorizat prin controale, telefoane și note de control. Petentul arată că prin Sentința Civilă nr. 50/CAF.21.02.2006 s-a dispus anularea deciziei nr. 56/28.09.2005. Prin cererea nr. 11393/16.08.2006 a solicitat punerea în executare a sentinței însă reclamații au anulat decizia nr. 56/2005 rămânând valabilă decizia nr. 45/25.07.2006, rămânând la Breznița Ocol. Petentul susține că cererile sale, observațiile și prima sesizare depusă spre cunoștința comisiei de disciplină la data de 18.09.2006 nu au fost luate în considerare, în mod discriminatoriu, deoarece legea prevede imperativ că în termen de 3 zile și 5 zile să ajungă la comisia de disciplină. De asemenea, petentul arată că prin cererea sa nr. 1227 din 26.10.2006 a arătat că doar ordinele sale de deplasare sunt plătite cu foarte mare întârziere, după verificări și rugăminți de aproape 3 luni.

5.1.2. Petentul arată că a fost obligat să semneze fișa postului 38/11.01.2008 fără să i se permită să citească sau să primească un exemplar pe motiv că nu a fost semnată de reclamatul B D . Cu mare greutate și cu amenințări, fără voia reclamatului S T , a făcut unele comentarii scrise. Prin cerere, a solicitat un exemplar din fișa postului și primește răspunsul 111/21.01.2008 prin care se arată că actele solicitate nu au fost semnate de B D . Urmare sesizării din 22.01.2008 către Agenția Națională de Consultanță Agricolă, reclamatul S T a întocmit referat petentului cu scopul de a dezinforma. De asemenea, petentul arată că a primit de la acesta o filă în alb pe care urma să o semneze pentru a primi documentele solicitate dar a refuzat. Spunându-i că a citit fișa postului a reușit să scrie „am primit” după care reclamatul T a țipat puternic, l-a amenințat, l-a împins în birou accidentându-se grav la șold și a căzut, făcându-i-se rău. După ce a smuls fișa l-a amenințat că îl va sancționa și îl va muta și va convinge toți colegii să fie împotriva lui ceea ce a și făcut, aceștia depunând mărturii false la comisie.

5.1.3. Petentul s-a adresat Agenției Naționale de Consultanță Agricolă și a sesizat abuzurile reclamaților, a comisiei de disciplină și cu priviire la fraudarea banilor publici. De asemenea, petentul a depus sesizări împotriva reclamaților la comisia de disciplină. În opinia petentului, comisia de disciplină a tergiversat sesizările sale pe care le anexează la dosar. Petentul arată că reclamații au o maniera dictatorială de management și îl supun la un stres continuu datorită notelor de relații pe care trebuie să le redacteze, pentru a explica de unde deține anumite documente ce au făcut obiectul cercetării Direcției Tehnice de inspecții. În același sens, petentul arată că cel mai mare stres este reprezentat de dese

chemări la comisia de disciplină a OJCA, cum multe termene și nereguli grave, care încalcă cu bună știință H.G. nr. 1344/2007. Petentul arată că lucrările comisiei ar fi trebuit suspendate până la pronunțarea instanțelor de judecată, a forurilor superioare. Petentul arată că a fost sancționat de comisie prin deciziile 44/14.04.2008, 3/19/15.02.2008 însă pe E O „ba nu o suspendă ba o suspendă”. Petentul arată că L N nu poate să îl judece corect pentru că s-a zbatut să îi ocupe locul, a făcut șicane, nu este imparțială. Arată că S T minte împreună cu martorii sau cu privire la incidentul și agresiunea din 23.01.2008 și nu recunoaște discriminarea sa de a-l pune să semneze de primire pe exemplarul unității, pe o coală albă ca să piardă termenul de contestare față de colegii care au primit exemplare din documente. În acest sens, arată că toate documentele primite au fost semnate retroactiv că procesul verbal al comisiei de verificare din 18.12.2007 a fost modificat cu corector alb. Petentul susține că reclamatul Simion i-a cerut să dea o declarație în care să scrie că își retrace dosarul de la Curtea de Apel Craiova iar la refuzul acestuia, a fost amenințat.

5.1.4. Petentul arată că în cadrul comisiilor de verificare și disciplină reclamații au declarat lucruri neadeverate și neintemeiate similar martorilor invocați de aceștia. Din punctul său de vedere, comisia de disciplină care a refuzat solicitările sale. Astfel, nu a putut să scrie sintagma „solicite” deoarece a fost impins, i-au fost rupte foile din registrul de procese verbale, fiind nevoit să le ia din coș. Petentul consideră că decizia nr. 44/14.04.2008 este lovită de nulitate absolută, fiind încălcate prevederile legale aplicabile. Membrii comisiei au încălcat art. 14 lit.e, alin..3 din HG nr. 1344/2007 iar cererile de suspendare ale petentului cu privire la unii membri ai comisiei au fost refuzate.

5.1.5. Reclamatul B refuză să îi dea petentului fluturașii precum și semnarea ștatelor de plată. Reclamații au încălcat drepturile sale la pregătire profesională, nefiind trimis la cursuri și specializări. De asemenea, arată că i se interzice accesul în secretariat și la telefoanele unității. Petentul arată că reclamații fac presiuni pentru a-l convinge să renunțe la sesizările și procesele sale și îl amenință cu defacerea contractului de muncă.

5.1.6. Petentul arată că i-au fost încălcate drepturile sub aspectul evaluărilor și al acordării plății orelor suplimentare sau salariului de merit, prin abuzuri ale reclamațiilor care au repartizat către comisia de disciplină spre rezolvare sarcini ce constituie atribuția directorului executiv. Petentul exemplifică situația în care reclamatul B D își bate joc grosolan prin faptul că acordă zile libere în schimbul unei cereri dictate pe care o trimite la comisia de disciplină, depășindu-și atribuțiile.

5.1.7. Petentul arată că Inspectorii corpului de control al MADR mint și arată că reclamații au fraudat bani publici prin instrăinarea unui autoturism, fără documente legale. Petentul susține că urmare verificărilor corpului de control au fost emise decizii de imputare pentru reclamați, s-a constatat că salariile au fost mărite nelegal, fără criteriile de performanță, consumul de carburanți și cotele alocate au grave deficiențe, nu au fost respectate prevederile legale privind achizițiile publice, s-au achiziționat băuturi alcoolice, țigări, cafea etc.

5.1.8. Petentul arată că reclamatul B îi face rețineri ilegale la ștatele de plată, referate la comisia de disciplină și nu îi acordă drepturile care i se cuvin,

5.1.8. Petentul arată că împotriva sa a fost declanșată o ofensivă de agresiuni psihice, de stresare în timpul serviciului, de comisii de disciplină unde a fost chemat de 24 de ori în acești ani, au fost răspândite știri calomniante la adresa sa, fiindu-i afectată sănătatea.

5.1.9. În acest context, petentul, în temeiul Directivei Consiliului 2000/43/CE solicită tragerea la răspundere a reclamațiilor sub aspectul discriminării la care a fost supus în fața instanțelor de judecată și altor organe jurisdicționale, a sancționării nelegale, a amenințărilor și actelor de violență săvârșite în timpul atribuțiilor de serviciu, reclamații încercând cu forța înscrierea sa în PNL, sub aspectul dreptului la petiționare, fiind făcut reclamangiu, sub aspectul netrimiterii la cursuri de perfecționare, a acesului la serviciile destinate publicului (secretariat, condică de prezență, fax, xerox, neacordarea unor drepturi (ore suplimentare). Petentul arată că motivația sancționării sale o constituie refuzul semnării adeziunii PNL solicitând consiliului să constate săvârșirea faptelor prevăzute de art. 2 alin.4, art. 2 alin.5 și art. 2 alin.6 din O.g. nr. 137/2000, republicată, pe baza criteriului de convingeri și vârstă.

Susținerile reclamațiilor

5.2.1. Prin punctele de vedere scrise și susținerile orale reclamații arată că încă de la venirea la conducerea instituției petentul a avut o conduită nedemnă față de prevederile legii nr. 188/1999, în speță conștiinciozitate, demnitate, obiectivitate, transparență, responsabilitate. În toate sesizările pe care le-a făcut, afirma mereu abuzul conducerii prin aceea ca l-a „transferat” fără acordul său într-un alt loc de muncă însă uită că în prealabil s-a purtat o discuție verbală din care a rezultat acordul pentru a fi mutat la o localitate situată la 5 km de oraș. Ulterior a atacat „înțelegerea” în instanță pentru revenirea la vechiul loc de muncă. Se arată în continuare că nu s-au modificat atribuțiile avute la „centru”, nici salarizarea ori alte drepturi. Ulterior a primit și sarcini de serviciu similare cu ale altor colegi, conform fișei postului (care nu i s-a modificat, față de sarcinile care îi reveneau înainte de transfer. Ca atare, nu a fost „tracasat” în niciun fel de conducere. Însă cum avea atribuții de deplasare în teren, petentul se eschiva, folosind diverse acte medicale, care, deși în vara anului 2005, indicau că este apt de muncă, ulterior arată indisponibilitatea pentru rezolvarea diferitelor sarcini de serviciu.

5.2.2. În urma câștigării procesului în instanță pentru revenirea la „centru”, instanța a dispus și plata sumei de 300 ron conform sentinței civile nr. 85/13.03.2006, pe care evident a cerut-o și petentul, deși ulterior, cand a primit banii respectivi prin dispoziție de plată, a reclamat că a fost forțat să îi primescă în schimbul renunțării la un presupus viitor dosar penal.

5.2.3. Primind, similar altor colegi, sarcina de a redacta diferite articole de profil (în cazul sau-zootehnice) în vederea publicării în ziarul propriu, acesta a somat directorul instituției să îi pună la dispoziție tot colectivul unității care să îl realizeze sarcinile de serviciu.

5.2.4. Reclamații arată că petentul are ceva cu toți colegii care nu îl ajută în realizarea sarcinilor de serviciu ce îi revin. Aflându-se la Breznița de Ocol,

petentul fiind cautat în legătură cu sarcinile de serviciu, nu a putut fi găsit la sediul Primăriei, susținând în mod neadevărat că prezența sa poate fi confirmată de viceprimar.

5.2.5. Nemulțumirea petentului este legată de neprimirea salariului de merit, fapte pe care îl solicită mereu în aproape toate cererile sale. Deși în unele sesizări se plânge că i s-au retras diferite sarcini, pe de altă parte acesta arată că alți colegi ar putea îndeplini respectivele atribuții, uitând fișa postului sau prevederile Directivei 2000/43/CE unde se cere respectarea principiului egalității între salariați.

5.2.6. În luna august petentului i s-a repartizat sarcina de a colecta date de la exploatarea fără evidență contabilă, în cadrul programului RICA. Deși prin referatul nr. 1325/2008 solicită diverse lucruri, i s-a răspuns prin adresa 1341/2008. Se arată că petentul a reclamat inclusiv directorul general al ANCA, însă neprimind răspunsuri care să îl mulțumească (i.e. schimbarea din funcție a reclamaților), petentul face plângeri în continuare cu privire la fapte care li se atribuie dar care nu se confirmă, pentru a nu i se mai solicite realizarea sarcinilor de serviciu. Astfel, solicitările de a-și îndeplini sarcinile de serviciu sunt interpretate ca motive de stresare.

5.2.7. În raport cu aceste aspecte, reclamații arată că își declină orice punct de vedere cu privire la activitatea petentului, a felului de a fi, a modului cum înțelege să își realizeze sarcinile de serviciu și nu în ultimul rând asupra modului în care se comportă în instituție și a modului în care își respectă colegii ierarhici superiori.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. **Colegiul Director** se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoge și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.2. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismou Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn

(KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 oara.91)

6.3. Curtea Constituțională a României a statuat cu valoare de principiu că „**principiul egalității nu este sinonim cu uniformitatea, astfel încât pentru situații diferite poate exista un tratament juridic diferit, recunoscându-se dreptul la diferență.** (Vezi Decizia nr.70 din 15 decembrie 1993, Decizia nr.307 din 27 decembrie 1994, Decizia nr.139 din 19 noiembrie 1996, Decizia nr.20/2000, Decizia nr.49/2000, Decizia nr.126/2000, Decizia nr.151/2000 si altele) În același sens, cu referire la interpretarea și aplicarea prevederilor art.16 alin.1 și 2 din Constituție, prin Decizia nr.1 din 8 februarie 1994 Plenul Curții Constituționale a statuat că „**Principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit nu sunt diferite. De aceea el nu exclude, ci dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite.**”

6.4. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.5. Având în vedere aspectele de mai sus precum și petiția dată, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată.

6.6. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul Director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul Director, analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele Art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță.

6.7. Colegiul Director, analizează dacă obiectul unei petiții întrunește elementele Art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, sub aspectul scopului sau efectului creat, ce a dat naștere ori nu, unei circumstanțe concretizate generic în restricție, excludere, deosebire sau preferință, și care circumstanțiat la situația petentului/petentei (petenților/petentelor), ipso facto, poate să îmbrace forma unui tratament diferit, indus între persoane care se află în situații analoage sau comparabile, datorită unor criterii determinate și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.8. În măsura în care se reține întrunirea elementelor constituive ale Art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

6.9. Față de obiectul petiției, astfel cum rezultă din modul în care este redactată, corelativ circumstanțierii faptelor rațione tempore, Colegiul Director constată că alegația săvârșirii faptelor de discriminare vizează în parte, acte sau fapte care au luat naștere și au produs efecte în cursul anului 2005 și 2006, în speță în perioada cuprinsă între 16.09.2005 și ulterior 26.10.2006. Din acest punct de vedere, Colegiul Director reține în primă instanță excepția tardivității, urmând a soluționa acest aspect.

6.10. Colegiul observă că prin plângerea inițială și completările ulterioare petentul arată că după numirea din 08.08.2005 a reclamatului B D în funcția de director executiv, la data de 16.09.2005 a primit din partea acestuia o adeziune la Partidul Național Liberal pentru a o semna. Petentul arată că a refuzat politicos, spunând că nu face politica, însă în acel moment reclamatul i-a precizat că va regreta refuzul, a precizat că nu mai are nevoie de serviciile sale și să își găsească de lucru, altfel îl va muta. În aceeași zi a fost emisă decizia nr. 52 din 16.09.2005 prin care s-au preluat atribuțiile petentului de către o altă persoană. Prin decizia nr. 55/26.09.2005 în colaborare cu reclamatul S T petentul a fost revocat din funcția de coordonator al activității de înregistrare în Registrul fermelor. Prin decizia nr. 56/28.09.2005 petentul arată că a fost mutat la Breznița Ocol. Petentul arată că reclamatul S T a tăiat peste semnăturile sale în condica de prezență a scris „nemotivat pe 30.09.2005” amenințând că este absent. Petentul arată că a fost amenințat de cei doi reclamați și au cerut secretarei să nu înregistreze nici un document al acestuia. Ca atare documentele petentului nu sunt înregistrate iar cei doi reclamați îl obligă pe reclamatul B V să facă referat la comisia de disciplină. Petentul arată că ulterior cererii sale cu nr. 90229 din 17.06.2006 face cunoscute abuzurile, cei doi directori reclamați l-au stresat, terorizat prin controale, telefoane și note de control. Petentul arată că prin Sentința Civilă nr. 50/CAF.21.02.2006 s-a dispus anularea deciziei nr. 56/28.09.2005. Prin cererea nr. 11393/16.08.2006 a solicitat punerea în executare a sentinței însă reclamații au anulat decizia nr. 56/2005 rămânând valabilă decizia nr. 45/25.07.2006, rămânând la Breznița Ocol. Petentul susține că cererile sale, observațiile și prima sesizare depusă spre cunoștința comisiei de disciplină la data de 18.09.2006 nu au fost luate în considerare, în mod discriminatoriu, deoarece legea prevede imperativ că în termen de 3 zile și 5 zile să ajungă la comisia de disciplină. De asemenea, petentul arată că prin cererea sa nr. 1227 din 26.10.2006 a arătat că doar ordinele sale de deplasare sunt plătite cu foarte mare întârziere, după verificări și rugăminți de aproape 3 luni. (vezi infra parag. 5.1.1.)

6.11. Față de aceste aspecte de fapt, coroborat prevederilor art. 20 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director, reține că „(1) Persoana care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul în termen de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei”. Corelativ circumstanțierii faptelor

de discriminare rațiune tempore, termenul prevăzut în art. 20 alin.1 este un termen de procedură, reprezentând intervalul de timp înăuntrul căruia trebuie îndeplinit actul de sesizare al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la săvârșirea unor fapte sau acte de discriminare. Din interpretarea alin.1 al art. 20, Colegiul Director reține că legiuitorul a instituit un termen legal, circumscris unui interval determinat de timp, în speță, de un an de zile, care începe să curgă de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință petentul de săvârșirea ei, constituind astfel un termen peremptoriu. Or, în raport cu introducerea petiției înregistrate la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu nr. 13153 din 14.10.2008 și faptele invocate, respectiv consecințele produse cu privire la drepturile subiective ale petentului, sub aspectul deciziei nr. 52 din 16.09.2005, nr. 55/26.09.2005, nr. 56/28.09.2005, a cererii nr. nr. 90229 din 17.06.2006, anularea deciziei nr. 56/2005 prin efectul Sentinței Civile nr. 50/CAF.21.02.2006 și al momentului respectiv datei de la care putea lua cunoștință de săvârșirea lor, Colegiul Director constată că plângerea, sub aspectul respectivelor susțineri este tardiv introdusă.

6.12. Sub aspectul elementelor de fond subsecvente petiției, Colegiul Director constată că petentul invocă în susținerea plângerii sale prevederile Directivei Consiliului Uniunii Europene 2000/43/CE privind aplicarea principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de origine rasială sau etnică, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L180 din 19 iulie 2000. Or, în primul rând, trebuie precizat că sub aspectul efectului juridic al Directivelor, în planul juridic orizontal al Statelor Membre ale Uniunii Europene, acestea nu se bucură de aplicare directă în dreptul național, cât indirectă, prin transpunerea acestora în legislația Statului Membru UE. Din acest punct de vedere, nerespectarea prevederilor directivei de către o persoană fizică sau juridică nu poate fi invocată direct în planul dreptului intern, devreme ce Directivele se adresează Statelor Membre caăora le incumbă obligația transunerii și implicit a asigurării respectării prevederilor în speță. Pe de altă parte, Colegiul reține din ansamblul plângerii și a actelor depuse la dosar de petent, că faptele de discriminare alegate sunt bazate sine qua non pe criteriul convingerilor, în speță al convingerilor nepolitice, materializate ipso facto în refuzul petentului de a semna adeziunea la un partid politic și consecințele juridice ce au decurs din acest fapt. (vezi în acest sens infra parag. 5.1.1., 5.1.9.) Însă Directiva 2000/43/CE vizează aplicarea principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de origine rasială sau etnică. Or, niciun element de fapt invocat în plângere nu pune în discuție eventuale fapte de discriminare datorate originii rasiale sau etnice a petentului cât altor criterii, ce nu sunt acoperite de Directiva 2000/43/CE.

6.13. Colegiul reține că în opinia petentului reclamații au săvârșit împotriva sa discriminări materializate printr-un comportament activ sau pasiv care, prin efectele pe care le-a generat, l-au defavorizat nejustificat și l-au supus unui tratament injust și degradant, săvârșind acte de hărțuire împotriva sa. Colegiul reține că potrivit art. 2 alin.4 din O.G. nr. 137/2000 republicată: „Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau

degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intra sub incidența legii penale”. Potrivit art. 2 alin.5 “Constituie hărțuire și se sancționează contravențional orice comportament pe criteriu de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, gen, orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată, vârstă, handicap, statut de refugiat ori azilant sau orice alt criteriu care duce la crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv”.

6.14. Colegiul subliniază faptul că hărțuirea reprezintă o formă de discriminare, introdusă de legiuitorul român în procesul de transpunere a prevederilor Directivei Consiliului 2000/43/CE privind aplicarea principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de origine rasială sau etnică, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L180 din 19 iulie 2000, și prevederile Directivei Consiliului 2000/78/CE de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament, în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L303 din 2 decembrie 2000.

6.15. În acest sens, reținem că în materia legislației nediscriminare, astfel cum este transpus aquis-ul communautaire, pentru a ne găsi în situația unei fapte de hărțuire este necesară întrunirea cumulativă a elementelor constitutive acesteia. Astfel, fapta de hărțuire se circumstanțiază într-un comportament care poate îmbraca diferite forme. Formularea textului cuprinde sintagma „orice comportament”. Sintagma „orice comportament” denotă intenția legiuitorului de a cuprinde o arie largă de comportamente, și nu una restrictivă, ceea ce permite reținerea unor calificări diferite în practică, și care pot să varieze de la caz la caz, circumscrise sub forma unor afirmații exprimate prin cuvinte, verbal sau în scris, gesturi, acte sau fapte etc.

6.16. Mobilul sau cauza comportamentului este determinat de un criteriu inerent, care este în mod expres prevăzut de legiuitorul român, într-o listă neexhaustivă, depășind cadrul stabilit de Directiva 2000/43/CE, având în vedere că Directiva se referă doar la criteriul originii rasiale sau etnice însă textul de lege românesc prezintă într-o enumerare cu caracter determinat criteriul de „rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, gen, orientare sexuală, apartenența la o categorie defavorizată, vârstă, handicap, statut de refugiat ori azilant”. Caracterul neexhaustiv este dat de însăși sintagma „sau orice alt criteriu” alăturată criteriilor exprese. Sintagma „sau orice alt criteriu”, practic oferă posibilitatea reținerii oricărui alt element nespecificat de lege, dar care este materializat ca fapt determinant în săvârșirea formei de discriminare denumită ca hărțuire. Însă, oricare din aceste criterii circumstanțiate la situația particulară a persoanei care se consideră discriminată, trebuie să fi constituit mobilul determinant în aplicarea tratamentului diferit în speță. Or, condiția criteriului ca mobil determinant trebuie interpretată în sensul existenței ca element care este concretizat, materializat și care constituie cauza actului sau faptului discriminatoriu, și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv,

decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată.

6.17. Includerea hărțurii ca formă de discriminare în aquis-ul comunitaire și transpunerea acestuia în legislația națională este extrem de importantă. Discriminarea nu se manifestă per se, doar sub forma unor prevederi normative sau practici, dar și sub forma comportamentelor care crează un impact asupra mediului în general, variind de la remarci sau afirmații cu caracter rasist, până la ostracizare generală. Această formă de discriminare aduce atingere demnității sub aspect psihic și emoțional persoanelor aparținând unei minorități sau alteia. (vezi „A comparison between the EU Racial Equality Directive and the Starting Line” in I.Chopin and J.Niessen, The Starting line and the Incorporation of the Racial Equality Directive into National Laws of the EU Member States and Accession States, 2001, pag. 26, 27.)

6.18. Sub aspectul incidenței art. 2 al O.G. nr. 137/2000, republicată, Colegiul Director observă că aspectele de fond ale petiției circumstanțiază faptele de discriminare alegate cu privire la acțiunile directe ale reclamațiilor îndreptate împotriva petentului prin întocmirea a 14 referate, emiterea a 11 decizii, influențarea comisiilor de disciplină, menținerea situațiilor de incompatibilitate a membrilor comisiilor de disciplină, refuzul eliberării adevărurilor de salariat și a documentelor în exercițiul atribuțiilor de serviciu, refuzul de a răspunde adreselor transmise de petent pe linie de serviciu, înscrierea absențelor nemotivate în condica de prezență, modificarea unor acte interne, exercitarea de presiuni, amenințări și acte de violență, respectiv crearea unei atmosfere de intimidare, ofensatoare și degradante datorită refuzului acestuia de a se înscrie în Partidul Național Liberal, al caror lideri județeni sunt reclamații. Colegiul observă că potrivit susținerilor petentului, acesta a fost obligat să semneze fișa postului fără a primi un exemplar ori a-l citi, fiind implicat urmare acestui fapt într-o altercație cu reclamații, amenințat, împins și accidentat la șold. (vezi infra paragraf 5.1.2.) Abuzurile reclamațiilor, în opinia petentului, le-a sesizat Agenției Naționale de Consultanță Agricolă, precum și comisiei de disciplină. Acestea sunt circumscrise în mod direct managementului „dictatorial”, supunerii la un stres continuu prin solicitare de note, explicații, documentații și dese chemări la comisiile de disciplină, care în mod nelegal, soluționează favorabil doar plângerilor reclamațiilor dar nu și cele ale petentului. (vezi infra paragraf 5.1.3.) Astfel, ca urmare a acțiunilor reclamațiilor, comisiile de disciplină încalcă legislația aplicabilă, sunt menținute situațiile de incompatibilitate iar în cadrul soluționării cererilor, reclamații și martorii acestora susțin lucruri mincioase și încriminatoare la adresa petentului însă cererile petentului sunt respinse. (vezi infra paragraf 5.1.3.-5.1.4.) Acesta învederează că reclamații modifică acte, le semnează retroactiv, le corectează ulterior ori adoptă decizii lovite de nulitate. (vezi infra paragraf 5.1.3., 5.1.4.) Similar, petentul arată că reclamatul Boureau refuză să îi înmâneze fluturașii de salariu precum și semnarea ștatelor de plată. (vezi infra paragraf 5.1.5.) Petentul arată că drepturile sale sunt încălcate prin dispoziția reclamațiilor de a nu i se permite accesul la secretariat, la telefon, fax

și xerox, (vezi infra parag. 5.1.5.) precum și prin dispozițiile care vizează evaluările sale anuale, neplata orelor suplimentare sau a salariului de merit, prin abuzurile săvârșite de reclamați împotriva sa. (vezi infra parag. 5.1.6.) Astfel, în opinia petentului întreg complexul de împrejurări imputate evidențiază o ofensivă de agresiuni psihice, de stresare în timpul serviciului, de comisii de disciplină unde a fost chemat de 24 de ori în acești ani, fiindu-i afectată sănătatea. (vezi infra parag. 5.1.7.)

6.19. În raport cu aceste susțineri, Colegiul reține că în opinia reclamaților, petentul nu a avut o conduită demnă în raport cu prevederile legii nr. 188/1999. Sesizările petentului sunt neintemeiate și au în vedere situația realizată prin înțelegerea părților, cu privire la mutarea petentului într-o altă localitate, „înțelegere” atacată în instanță pentru revenirea la vechiul loc de muncă, deși nu au fost modificate atribuții, salarizare sau alte drepturi. Petentul a primit sarcini de serviciu similare cu ale colegilor și nu a fost „tracasad” în niciun fel. (vezi infra parag. 5.2.1.) Pe de altă parte, în opinia reclamaților, petentul încearcă să găsească modalități de eschivare de la îndeplinirea atribuțiilor de serviciu (vezi infra parag. 5.2.2.-5.2.4.) iar solicitările colegilor ierarhici de a-și îndeplini sarcinile de serviciu sunt interpretate ca motive de stresare. (vezi infra parag. 5.2.6.)

6.20. Luând act de susținerile contradictorii ale părților, de probe depuse la dosar și totalitatea înscrisurilor depuse de părți, Colegiul Director reține că întreg complexul de împrejurări invocate în cauză, ce pun în discuție justificarea drepturilor subiective ale petentului, sunt corelative, în primul rând, exercitării raporturilor de serviciu, indisolubil legate de calitatea deținută de reclamați în raport cu petentul. În speță, întocmirea de referate, emiterea deciziilor privind atribuțiile de serviciu ale petentului, comisiile de disciplină, menținerea situațiilor de incompatibilitate a membrilor comisiilor de disciplină, refuzul eliberării adevărințelor de salariat și a documentelor în exercițiul atribuțiilor de serviciu, refuzul de a răspunde adreselor transmise de petent pe linie de serviciu, înscrierea absențelor nemotivate în condica de prezență, modificarea unor acte interne, exercitarea de presiuni, amenințări și acte de violență, aplicarea măsurilor disciplinare, neacordarea salariului de merit ori a orelor suplimentare, netrimiterarea petentului la cursuri de perfecționare sunt corelative îndeplinirii atribuțiilor de serviciu corespunzător funcțiilor deținute, reprezentând, în fapt, o consecință directă a îndeplinirii unor acte în exercitarea funcțiilor deținute de reclamați.

6.21. Din acest punct de vedere, Colegiul Director nu poate face abstracție de faptul că aspectele invocate în cauză izvorăsc dintr-un cumul de împrejurări desfășurate în timp și ce au ca element declansator dispozitii ale reclamaților, modul în care reclamații au desfășurat și dispus anumite acte ce au vizat în mod nemijlocit petentul, prin consecințele produse, măsurile disciplinare contestate sub aspectul legalității relativ la prevederile legale incidente materiei organizării controalelor și investigațiilor comisiei de disciplina, neacordarea salariului de merit etc. (vezi infra parag. 5.1.1.-5.1.8.)

6.22. Colegiul observă că acordarea salariului de merit pentru funcționari publici este prevăzută de Ordonanța Guvernului nr. 6/2007 privind unele măsuri

de reglementare a drepturilor salariale și a altor drepturi ale funcționarilor publici până la intrarea în vigoare a legii privind sistemul unitar de salarizare și alte drepturi ale funcționarilor publici, precum și creșterile salariale care se acordă funcționarilor publici în anul 2007, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, potrivit art.8 din O.G. nr. 6/2007, cu modificările și completările ulterioare

„(1) **Pentru rezultate deosebite obținute în activitatea desfășurată, ordonatorul de credite poate acorda, în limita a 20% din numărul de posturi corespunzătoare funcțiilor publice, prevăzut în statul de funcții, un salariu de merit lunar de până la 15% din salariul de bază**, care face parte din acesta și care constituie bază de calcul pentru sporuri și alte drepturi care se acordă în raport cu salariul de bază. Ordonatorii principali de credite care au în subordine unități bugetare cu un număr redus de funcții publice pot aproba ca încadrarea în numărul maxim de beneficiari de salariu de merit și în proporțiile stabilite pentru funcțiile publice de execuție să se facă la nivelul unităților respective luate împreună; repartizarea numărului de beneficiari de salariu de merit pe unitățile luate în calcul, în acest caz, se face de către ordonatorul principal de credite.

(2) Salariile de merit se acordă funcționarilor publici încadrați pe funcții publice de execuție în proporție de cel puțin două treimi din numărul total al funcțiilor publice stabilit în condițiile alin. (1).

(3) **Funcționarii publici care beneficiază de salariu de merit se stabilesc, pe baza rezultatelor obținute în activitatea desfășurată în anul anterior, în luna ianuarie.**

(4) **Pot beneficia de salariu de merit funcționarii publici care nu au fost sancționați și cei a căror sancțiune a fost radiată de drept, potrivit legii.** Ordonatorii de credite pot stabili, cu consultarea organizațiilor sindicale reprezentative ale funcționarilor publici, criterii suplimentare pentru acordarea salariilor de merit.

(5) În cazul în care intervin modificări ale raportului de serviciu din motive care nu sunt imputabile funcționarului public, inclusiv modificarea raportului de serviciu prin promovarea funcționarului public în cauza, salariul de merit acordat se menține până la expirarea perioadei pentru care a fost stabilit.

(6) În cazul în care raporturile de serviciu ale funcționarilor publici care beneficiază de salariu de merit încetează sau se suspendă, salariile de merit se redistribuie, începând cu data de întâi a lunii următoare, altor funcționari publici care îndeplinesc condițiile pentru acordare.

(7) Pentru funcționarii publici salariul de merit se poate acorda după o perioadă de cel puțin 6 luni de la angajare.

(8) Funcționarii publici debutanți nu pot beneficia de salariu de merit”.

De asemenea, potrivit **Art.18 alin.1 din O.G. nr. 6/2007** privind drepturile salariale ale funcționarilor publici: „(1) **Pentru activitatea desfășurată, funcționarii publici au dreptul la premiu anual**, egal cu salariul mediu lunar de baza realizat în anul pentru care se face premiarea.

(4) **Ordonatorii de credite pot reduce sau pot anula premiul anual** în cazul funcționarilor publici care în cursul anului pentru care se acordă premiul au fost **sancționați disciplinar.**

6.23. Colegiul este de opinie că, astfel cum rezultă din prevederile art. 8 din O.G. nr. 6/2007, normele legale privind salariul de merit au un evident caracter dispozitiv („ordonatorul de credite poate acorda”, „Ordonatorii principali de credite pot acorda”), iar nu imperativ, astfel încât acordarea salariului de merit nu reprezintă o obligație legală pentru angajator, deci un drept câștigat pentru angajați, ci doar o facultate. Colegiul este de opinie că normele legale în speță dau naștere unei vocații la salariul de merit numai în situația în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege. (vezi art. 8 din O.G. nr. 6/2007) În raport de aceste reglementări, se observă, fără echivoc, că acordarea salariului de merit presupune îndeplinirea cumulativă a unor condiții, în speță: obținerea de rezultate deosebite în activitatea desfășurată pe parcursul anului anterior, lipsa sancționării pe parcursul anului anterior și îndeplinirea unor criterii suplimentare în cazul în care sunt stabilite prin consultarea cu organizațiile sindicale reprezentative. Potrivit art. 18 alin.1 din O.G. nr. 6/2007 funcționarii publici au dreptul recunoscut de legiuitor la premiu anual, însă prin alin.4 ordonatorul de credite este îndrăguit să reducă sau să anuleze premiul în cazul sitpulat expres la art. 18 alin.4, respectiv dacă funcționarul public a fost sancționat disciplinar în cursul anului pentru care se acordă premiul.

6.24. Or, raportându-ne la fondul plângerii deduse soluționării, este evident că în speță măsurile dispuse de reclamați au ca izvor actele acestora, contestate de petent sub aspectul legalității și al caracterului abuziv. Dealtfel, totalitatea faptelor imputate de petent vizează actele îndeplinite de reclamați în virtutea funcțiilor îndeplinite în exercițiul atribuțiilor de serviciu. Întreg complexul de elemente dedus analizei Colegiului director pune în discuție, în mod indisolubil, aspecte de legalitate ce vizează circumstanțe speciale relativ la calitatea reclamațiilor, actele îndeplinite și adoptate, contextul actelor adoptate și consecințele juridice produse în privința justificării drepturilor subiective ale petentului. Din acest punct de vedere, Colegiul Director are în vedere calificarea subiecților activi în cauză, respectiv calitatea reclamațiilor de funcționari publici (n.b. fie în sensul legii speciale nr. 188/1999 fie în sensul legii penale, C.pen, art. 147) precum și alegația imputării actelor și faptelor săvârșite în exercitarea atribuțiilor de serviciu. Acest aspect rezultă din însăși susținerile contradictorii ale părților circumscrise măsurilor dispuse cu un evident caracter ipotetic de ilegalitate versus legalitate, abuziv versus neabuziv. Colegiul director reține că aspectele sesizate vizează în speță îndeplinirea defectuoasă ori neîndeplinirea unor acte în exercitarea atribuțiilor funcției deținute de reclamați, conform prevederilor legale incidente, ce au avut ca scop sau efect o vătămare a intereselor petentului având drept consecință, atingerea drepturilor invocate de petent (vezi infra parag. 5.1.9.)

6.25. Or, pornind de la premisa că faptele imputate se află într-un raport de cauzalitate direct, respectiv sunt motivate de convingerea petentului de a nu face parte dintr-un partid, respectiv refuzul acestuia de a face politică, Colegiul Director este de opinie că aspectele sesizate nu intră sub incidența prevederilor art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată. În acest sens, trebuie subliniat că legiuitorul a prevăzut expres situația delimitării incidenței legii contravenționale de legea penală, precizând în art. 2 alin. 11 din O.G. nr. 137/2000, republicată

:”Comportamentul discriminatoriu prevăzut la alin. (1)-(7) atrage răspunderea **...contravențională sau penală, după caz, în condițiile legii**”. De asemenea, art. 2 alin.4 din O.G. nr. 137/2000 republicată prevede: „Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, **dacă nu intră sub incidența legii penale**”. În același sens, art. 10 din O.G. nr. 137/2000, republicată prevede: „**Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intra sub incidența legii penale**, discriminarea unei persoane fizice,, respectiv din cauza convingerilor... persoanelor în cauza prin: ...lit. h) refuzarea acordării pentru o persoană sau un grup de persoane a unor drepturi sau facilități”. În același sens, Colegiul Director s-a pronunțat în jurisprudența sa. (vezi spre exemplu Hotărârea Colegiului Director nr. 480 din 27.08.2008, Hotărârea Colegiului Director nr. 190 din 10.03.2008, Hotărârea Colegiului Director nr. 426 din 05.11.2007 etc.)

6.26. În considerarea relațiilor de serviciu care presupun o comportare corectă și cuviincioasă a funcționarului public față de orice persoană, cu excluderea folosirii unor expresii jignitoare, a actelor de amenințare ori a actelor de violență fizică, legiuitorul a incriminat purtarea abuzivă, ca faptă prevăzută și sancționată de legea penală. Prin incriminarea acestei fapte se asigură, pe de o parte, apărarea activității organelor, instituțiilor și altor unități prevăzute la art. 145 C.pen., iar pe de altă parte apărarea persoanelor care vin în contact cu anumiți funcționari publici sau funcționari, în cadrul desfășurării de către aceștia a anumitor activități. (vezi Alexandru Boroi, Drept penal și drept procesual penal, Editura C.H. Beck, București, 2006, pag. 352) În acest sens, Colegiul Director reține că potrivit art. 250 din Codul Penal, purtarea abuzivă este prevăzută și sancționată de legea penală, statuând că: „Întrebuințarea de expresii jignitoare față de o persoană, de către un funcționar public în exercițiul atribuțiilor de serviciu, se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă”.

Tot în considerarea relațiilor de serviciu și a respectării drepturilor persoanelor, legiuitorul a incriminat abuzul în serviciu contra intereselor persoanelor precum și abuzul în serviciu prin îngrădirea unor drepturi. Astfel, față de modul în care este redactată petiția, având în vedere calificarea subiecților activi, în cauză, calitatea reclamațiilor, actele și faptelor subsecvente săvârșite în exercitarea atribuțiilor de serviciu, Colegiul Director reține că potrivit art. 246 privind abuzul în serviciu contra intereselor persoanelor **“Fapta funcționarului public, care, în exercițiul atribuțiilor sale de serviciu, cu știință, nu îndeplinește un act ori îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o vătămare intereselor legale ale unei persoane se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani”**. Potrivit art. 247 privind abuzul în serviciu prin îngrădirea unor drepturi **“Îngrădirea, de către un funcționar public, a folosinței sau a exercițiului drepturilor unei persoane ori crearea pentru aceasta a unei situații de inferioritate pe teme de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, gen, orientare sexuală, opinie, apartenență politică, convingeri,**

avere, origine socială, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă sau infecție HIV/SIDA, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani”.

Colegiul Director ia act de faptul că potrivit art. 75 lit.c, indice 1, C. Pen. constituie circumstanță agravantă: „săvârșirea infracțiunii pe temeii de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, gen, orientare sexuală, opinie, apartenență politică, **convingeri**, avere, origine socială, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă sau infecție HIV/SIDA”. Legiuitorul a acordat o importanță deosebită faptelor care sunt săvârșite pe temeiurile prevăzute de Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în art.14 și subsecvent în legislația românească anti-discriminare, considerând că astfel de fapte aduc atingere valorilor sociale ocrotite de legea penală, și ca atare au fost incriminate ca fiind agravate de circumstanța particulară a mobilului în cauză, constituind infracțiuni prevăzute și sancționate de legea penală. Or, sub aspectul existenței în cauză a unei circumstanțe agravante, în speță cea prevăzută de art. 75 lit.c indice 1 din C.pen., doar organele de cercetare penală au competența de a investiga incidența ipso facto a unei astfel de circumstanțe.

6.27. Având în vedere considerentele expuse, prevederile legale invocate mai sus cât și petiția astfel cum este formulată, Colegiul Director nu poate reține fapte sau acte care pot fi analizate sub aspectul celor care intră sub incidența prevederilor Ordonanței de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. admite excepția de tardivitate a plângerii sub aspectul faptelor invocate corelativ perioadei 2005-2006.

2. aspectele subsecvente sesizate nu intră sub incidența prevederilor Ordonanței de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;

3. clasarea dosarului;

4. se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte;

5. o copie a hotărârii se va transmite părților B P

; B D , director executiv, S T , director executiv
adjunct, B V , contabil

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Președinte

GERGELY Dezideriu – Membru

HALLER István – Membru

PANFILE Anamaria – Membru

TRUINEA Roxana Paula – Membru

VASILE Monica - Membru

Data redactării 10.04.2009

Red. G.D., 3 exemp.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

